

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Tillæg til min beretning, S/S Gerda Toft,s forlis, den 23. december 1954.

En tegning af Gerda Toft i hårdt vejr. Tegningen blev vist i et ugeblad og set og gemt af skibsfører Hugo Lorentzen, som selv havde været mønstret Gerda Toft som ungmand, tilbage i 1953 og det er Huggo der har foræret mig tegningen.

Når man skriver om hændelser som denne beretning og vil gøre det så autentisk som muligt ligger der et enormt researcharbejde bag. Jeg har bl.a. brugt internettet samt søgt oplysninger, avisartikler, arkiver, gennemset flere kilometer mikrofilm og ikke mindst oplysninger foto, breve og postkort fra de familier der var en del af hændelsen. Til dem vil jeg gerne sige tak, uden jer ville det ikke havde været muligt at skrive en så nøjagtig og dokumentarisk beretning om s/s Gerda Tofts forlis.

Jeg har haft rigtig mange "tråde" ude på nettet og på den måde er mange blevet opmærksom på katastrofen, som har givet mig noget at arbejde med og det har gjort jeg længe efter har fået materiale, som burde havde været med og derfor dette lille tillæg.

Dampskibsselskabet Rederiet Jens Toft blev stiftet af kaffegrosserer Jens Toft lige efter 1. verdenskrig.

Rederiet bestod af disse skibe.

s/s Hans Tausen, 1918 – 1934.

s/s Roma, 1925 – 1927.

s/s Maria Toft, (1) 1928 – 1943.

s/s Gerda Toft, (1) 1930 – 1944.

s/s Karen Toft, 1935 – 1954.

s/s Inger Toft, (1) 1936 – 1945.

s/s Ove Toft, 1938 – 1939.

s/s Marianne Toft, 1942 – 1945.

s/s Jens Toft, 1945 – 1963.

s/s Gerda Toft, (2) 1948 – 1954.

s/s Maria Toft, (2) 1948 – 1951.

s/s Inger Toft, (2) 1954 – 1958.

m/s Kirstine Toft, 1954 – 1961.

m/s Kirstine Toft, (2) 1954, solgt til Dansk-Fransk D/S A/S før aflevering.

m/s Birgitte Toft, 1955 – 1958.

m/s Inger Toft, (3) 1959 – 1964.

Inger Toft blev rederiets sidste skib og på jomfrurejsen arresteret i Port Said Egypten, for forsøg på passage af Sueskanalen, med israelsk last om bord og kom til at ligge mere end 230 dage i venten på en storpolitisk afklaring.

Det lykkedes i februar 1960 og skibet sejlede via Panamakanalen mod Japan.

m/s Inger Toft blev som skrevet solgt i 1964 og Rederiet var herefter et investeringsselskab frem til 2004.

Jens Toft.

s/s Gerda Toft i ballast og godt vejr.

m/s Iberian Coast. Det var på denne side stb. De forsøgte at bjærge besætningen fra Gerda Tofts redningsbåd.

I 2015 modtog jeg oplysninger om matros Max Remond Dettmann Svendsen det var hans kusine Rita der på nettet havde set jeg søgte efter familier til Gerdas besætning.

Jeg besøgte Rita og hendes mor, hvor jeg fortalte om mine iagttagelser om forliset. Det var et dejligt besøg hos søde mennesker, jeg har stadig lidt kontakt med Rita.

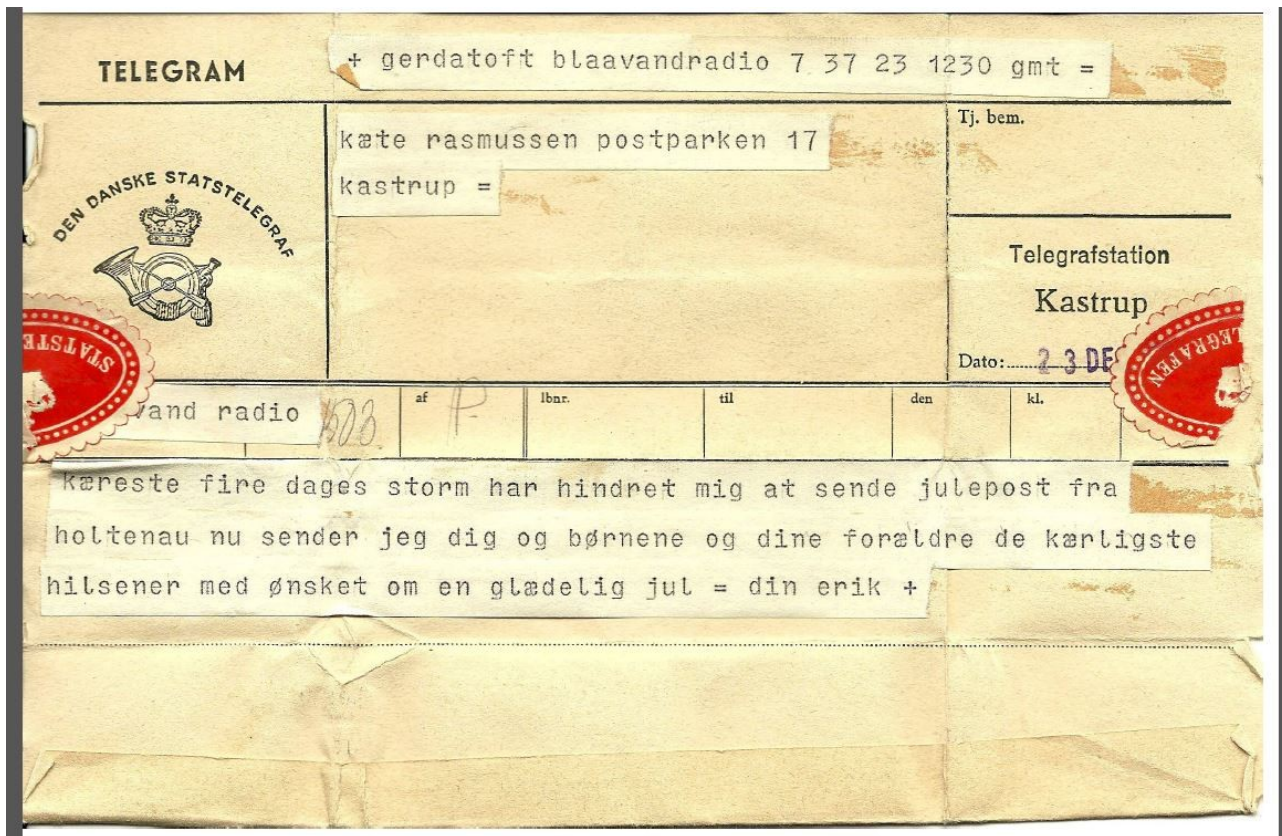
Matros Max Dettmann Svendsen.

Pastor Johs. Eilschou – Holm som var sømandspræst ved mindegudstjenesten i Holmens kirke.
Billedet er fundet på nettet.

Holmens Kirke.

Telegrammet er fra kaptajn Erik Morten Rasmussen, s/s Gerda Toft.

En julehilsen til sin familie afsende skibet få timer før de forliser og garanteret før de vidste hvad der var under opsejling. Man skal huske på der afsendes et telegram til rederiet, der fortæller de ligger underdrejet fra kl 9.20 eller 9.50.

Jeg har modtaget telegrammet fra Torben Skovgaard Bach, hans hustru er datter til Erik Morten Rasmussen. Hun er så en af de børn der er nævnt i telegrammet.

Et sådan telegram indeholder en del koder, som de fleste ikke forstår og så må man jo bruge sine venner.

John er en af dem og han har i mange år sejlet som telegrafist og han har oversat telegrammet, som almindelige mennesker incl. mig kan forstå det.

Hej Bjarne.

Hvad telegrammet angår er det en grim historie. Familien har fået telegrammet kort før skibet synker, ca. et kvarter før. Jeg bruger også GMT, men omsætter i en (). men nu hvad jeg er kommet frem til. Det der springer i øjnene er, der har ikke været den store kommunikation mellem Skib og Rederi..

Telegrammet har nr. 7, der er 37 ord, datoen er d. 23, (23/12) kl. 12:30 gmt. (11:30) Telegrammer nummereres fortløbende i en måned, fra nr. 1. men, 7 telegrammer på 23 dage, er ikke meget, hensyntagende der er en telegrafist ombord.

Nødsignal udsendes ALTID I GMT, her første gang kl. 15:15 (14:15) , næste gang 16:21 (15:21).

Telegrammet giver ikke udtryk for at der er noget alvorligt i situationen, udover det er dårligt vejr, det sker jo med jævne mellemrum.

Telegrammet er modtaget i Kastrup Telegrafstation kl. 15:03- LOKALTID, d.v.s. telegrammet er ikke videresendt fra Blaavand radio før kl. 15:00, hvis vi antager det tager en øvet maskinskriver (ske) 3 minutter at skrive teksten, man havde en form for "skrivemaskine" i stedet for et ark papir sad der en papirstrimmel, det ses også tydeligt på blanketten, du har nok set den i en cowboyfilm, hvor man på jernbanestationen havde en sådan telegrafting.

D.V.S, telegrammet har ligget på Blaavand radio i 2 timer og 45 minutter, før det er blevet videresendt. Det har jo ikke gjort den store forskel, men efter min ringe mening, slendrian og slatten et eller andet, det er i hvert fald ikke godt nok.

Vedr. mit udsagn om, hensyntagende skibet havde telegrafist om bord, Det er muligt at en af styrmændene, havde et telegrafist certifikat i tillæg til sine styrmands papirer.

Vedr. Blaavand radio, der er ikke noget der tyder på, i din tekst, at Blaavand radio (OXB) kvitterer for Nød meldingen, det er jeg 100 % sikker på de har, jeg er lige så skråsikker på Cullercoat radio i England kvitterer, det fremgår heller ikke af teksten, jeg er også 100% sikker på Norddich radio (DAN) (Tyskland) har afgivet kvittering, som i tur og orden har kunnet stedfæste skibet, med stor sikkerhed. ved en trepunkts pejling.

Forklaring. For at man skal have en god kommunikation ved redningsarbejdet er det vigtigt at der er radiotavshed, fra andre skibe, medmindre der liggeren i en position der er gunstig, set i forhold til haveristen. derfor får man en kvittering, som noteres i radiostationens dagbog, således man kan meddele videre, det er kendt at vi er i en alvorlig situation, at der bliver gjort noget ved det. (Jeg har modtaget kvittering på at man har hørt vort nødsignal)

Vedr. det Engelske skib ankommer kl. ca. 17:00, hvis det er Gmt, der menes, har han været i nærheden.

Vedr. Kastrup Telegrafstation.

De større posthuse havde den gang en Telegramafdeling, d.v.s. man havde Postbude og Telegrafbude, det kan betyde at det måske har taget en halvtimes tid ekstra før familien har fået et telegram, fra en der ikke er mere.

Jeg forstår du bor i Korsør, derfor kan det måske være lidt vanskeligt, Du kunne evt. sætte dig i forbindelse med "Den Sorte Diamant" en dag du var i København, de har aviser, på mikrofilm, fra de sidste mange år, der er også Danmarks Nationalarkiv, som ligger lige over på den anden side af gaden, jeg kan tilbyde at tage med dig, hvis du ikke er specielt kendt i byen, har selv været begge steder, hvis du finder på at besøge de 2 steder vil jeg gerne være behjælpelig.

Vedr. Det Nationale arkiv, skal man skrive en ansøgning, jeg mener ansøgningsblanket ligger på arkivets hjemmeside, de vil vide hvad du ønsker at se, så får du en invitation, på jeg tror, håndgjort papir, underskrevet af Overchef bibliotekaren.

Hvis der er ydeligere, noget der er uklart i min fremstilling, kender du min mailadresse.

Med venlig hilsen John.

Mange tak John.

I 1954 var jeg 9 år gammel og kan sagtens huske den jul, men i mange år har jeg ikke tænkt over det, før i 2006, da jeg ved et tilfælde på en hjemmeside så en kort beskrivelse af forliset.

Jeg begyndte så, nærmest for at slå tiden ihjel at skrive lidt af det ned jeg kunne huske og søgte lidt på nettet.

Ved en lejlighed kontaktede jeg politiet i Esbjerg for at høre om de havde noget om forliset. Det var for at få oplysning om hvor og hvem der fandt ungmanden fra Gerda Toft, som blev fundet drivende i Nordsøen den 31 december 1954.

Nej det har vi intet om, men det er slet ikke os du skal tale med, du skal tale med Gert Normann Andersen, han ved alt om den slags. Jeg fik endda adressen på ham og skrev til ham på en mail. Det var i 2006.

En aften ringede han til mig og vi havde en lang og god samtale som sluttede med han ville forhøre sig om Gerda Toft var fundet og om nogen havde dykket på den.

Der gik vel en uges tid og en aften ringede Gert til mig og fortalte den ikke var fundet. Samtidig fortalte han at han havde forhørt sig hos fiskerne, om de havde haft "hold" med deres grej i nærheden af forlis positionen.

Det havde de og Gert kunne fortælle der inden for en radius af en sømil lå 5 vrage og et af dem måtte være Gerda Toft.

Vi talte længe om det og på et tidspunkt siger Gert, du skulle skrive om det, du ved allerede så meget om det forlis. Gør du det, skal jeg se om jeg kan finde den når vi kommer forbi og vejret er til det. Gert jeg er ikke skribent jeg er sømand, prøv nu alligevel så har vi en aftale sagde Gert. Fra vores samtaler i 2006 og frem havde vi enkelte samtaler, men de var næsten ebbet ud omkring 2010.

Så en aften i juni 2017 ringede min telefon, goddag det er Gert Normann jeg har fundet dit skib og har du lyst til at komme til Thyborøn og gå ombord på Vina skal jeg vise dig det. Vina er et af Gerts eftersøgning og arbejdsskibe.

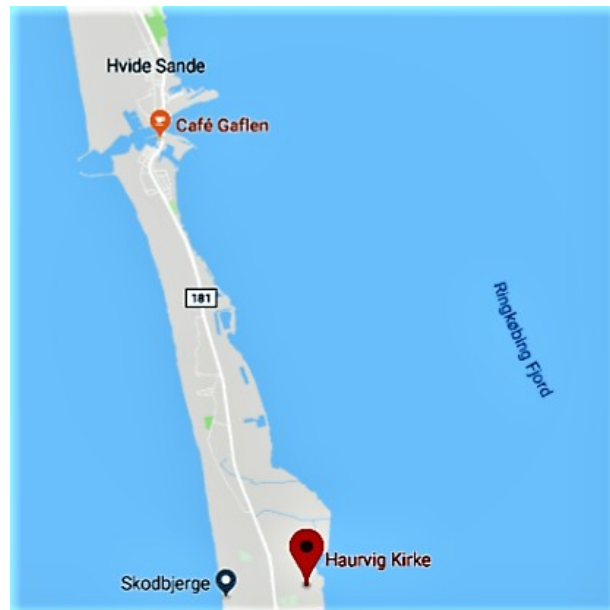
M/S Vina for udgående Korsør havn.

Jeg havde nær røget ned af stolen, det havde jeg ikke engang turde håbe på og jeg kan slet ikke huske hvad jeg svarede, men helt sikkert fik jeg fremstammet et ja og 1000 tak.

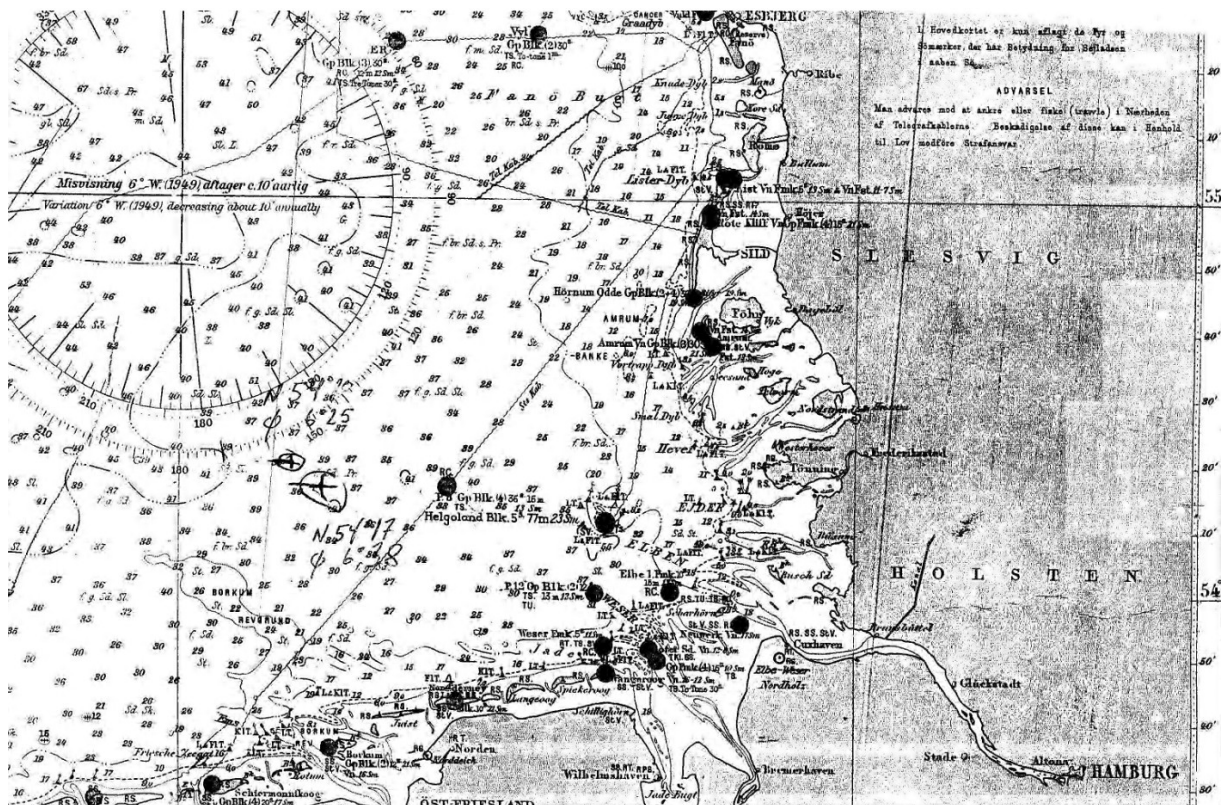
Jeg blev modtaget af Gert og så fik vi en lækker frokost ombord på Vina og da den var overstået, blev jeg vist rundt på skibet og på broen fik jeg en forklaring af Gert og Mogens og blev vist video fra fundet af Gerda Toft. Det var overvældende. Efter besøget på Vina blev jeg vist rundt på Gerts nye museum i Thyborøn og også det var en storslået og dejlig oplevelse. Mit besøg sluttede af i Holstebro, hvor jeg blev vist rundt på Gerts firma og også det var storslået.

En fantastisk dejlig og oplevelsesrig dag var forbi.

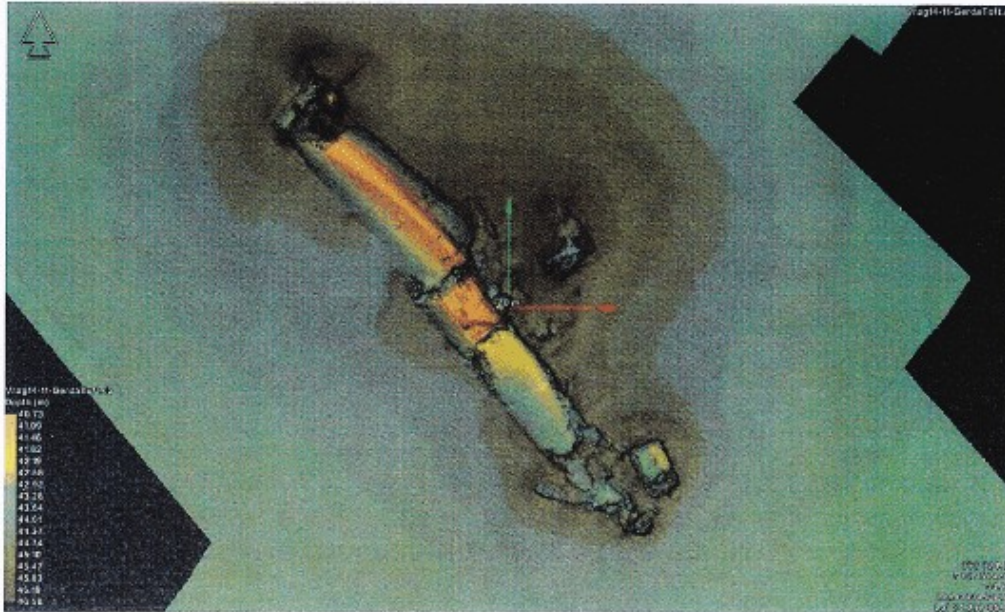
En stor tak til Gert.

Det var mellem Hvide Sande og Haurvig Kirke den ene af Gerda Tofts redningsbåde, godt 1½ måned efter forliset drev ind med 2 mand ombord. Den ene blev identificeret via et gammelt lårbensbrud og hans ur. Det var maskinchef Robert Chr.J. Burchardi. Den anden kunne ikke identificeres, men var en ung mand iført kokkebukser. Han ligger begravet på Haurvig Kirke hvor rederiet Jutlandia i 1955 rejste en mindesten ved siden af den unge sømands grav.

De 2 krydser i søkortet angiver de 2 positioner telegrafist Jens Mortensen udsendte før de forlod Gerda Toft.

14.11

SS Gerda Toft

Position 54°17,4101N – 06°26,0669E 333018,73E – 6018843,14N

Ligger med bunden op ca. 45 gr. Knækket for og bag for brobygning.

Længde 99 m – Bredde 12,5 m – Højde 5 m – Vanddybde 43 m

S/S Gerda Toft på bunden af Nordsøen og ikke langt fra den sidste position som telegrafist Jens Johannes Mortensen udsendte den 23. december 1954, hvor han sendte det sidste sos som var kort. >SOS, 54`20 N - 6`25 E. Forlader radiostationen send hurtig hjælp<. Efterfølgende var Gerda Tofts radio tavs.

Hermed er min beretning og tillæg sikkert slut, men hvem ved.

